

انتخابات و تشکلات کارگری

سندیکای کارگران واحد

سه شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۸

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه یک تشکل کاملاً "صنفی و کارگری است و این سندیکا به واسطه آگاهی کارگران و با حمایت و حضور گسترده کارگران در سال ۱۳۸۴ تشکیل و کماکان تا به امروز با وجود فراز و نشیب و دشواری های فراوان به فعالیت خود ادامه می دهد . سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در مورد انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری از هیچ کاندیدایی حمایت نمی کند و حمایت از هر کاندیدایی را در حیطه فعالیت تشکل های مستقل کارگری نمی داند . در نبود آزادی احزاب ، بالطبع تشکل ما نیز از نهادی اجتماعی که حامیش باشد محروم است ، حال آنکه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی دخالت گری و فعالیت سیاسی را حق مسلم تک تک افراد افراد جامعه دانسته و برآن است که کارگران سراسر ایران در صورت ارائه منشور کارگری کاندیداهای ریاست جمهوری و دادن تضمین عملی به شعارهای انتخاباتی در این رابطه ، می توانند در انتخابات شرکت کنند یا نکنند .

ولیکن سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به عنوان یک نهاد کارگری وظیفه خود می داند از تمام کاندیداها بپرسد تا در صورت ارائه جواب منطقی ، کارگران تصمیم خود را در این رابطه بگیرند . ولی متأسفانه کاندیداهای ریاست جمهوری تا به حال در مطبوعات و کنفرانس ها و نشست های خبری و سفر های شهرستانی هیچ گونه اظهار نظری در مورد کارگران و بیکاران و مطالبات آنها نکرده اند .

امروزه برای کارگران و خانواده هایشان تشویق به شرکت در انتخابات یکی از بی معنا ترین بحث های موجود می باشد چرا که کارگران در سه دهه گذشته ، تمام روسای جمهور از دوره جنگ و دوره سازندگی و دوره اصلاحات و هم چنین رئیس جمهور مهرورز را تجربه کرده اند .

ما از تمام همکاران و هم طبقه ای ها ایمان می خواهیم که اگر در محیط کار ، خانه ، درس و محل زندگی شان بحث انتخابات مطرح شد ، این موضوع را از یاد نبرن که از خود و دیگران بپرسند که برنامه مدعیان ریاست جمهوری برای کارگران چیست ؟

۱. نظر صریح کاندیداهای دوره دهم ریاست جمهوری در رابطه با تشکیل تشکل های مستقل کارگری و صنفی بدون دخالت دولت و کارفرما چیست ؟

۲. سرکوب تشکل های مستقل کارگری چون سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه را چگونه توجیه می کنند ؟

۳. با توجه به مطالبات انباشته شده کارگران و خط فقر اعلام شده برای امسال که مبلغ ۸۵۰ هزار تومان اعلام شده اما از آن طرف دستمزد ماهانه کارگران را دویست و شصت و سه هزار تومان تعیین نموده اند ، آیا به خواست تشکل های کارگری که دستمزد حداقل یک میلیون تومان را با امضاء کارگران کارخانجات سراسر کشور اعلام

نمودند گردن خواهید نهاد؟

۴. نظر خود را نسبت به کنوانسیون های بین المللی کارگری ، حقوق کودک ، زنان و حقوق بشر اعلام نموده و بفرمائید چگونه به آنها پایبند خواهید بود ؟

۵. نظرو برنامه خود را نسبت به امنیت شغلی، ایجاد شغل، مسکن و برنامه بیمه های بیکاری برای افراد بالاتر از ۱۸ سال، بیمه های درمانی برای آحاد مردم و لغو قراردادهای موقت که عامل فلاکت و فقر میلیونها خانواده کارگری شده، بیان نمائید؟

در طول این سال ها به کارگران گفته شده که فداکاری کنند و وضع فلاکت بار و بی حقوقی خود را بپذیرند در حالی که کارگران نه می توانند با امنیت و امید به محل کارشان بروند و نه برای آسودن به خانه هایشان – هزاران نفر لباس شخصی و نیروی انتظامی را به عنوان نیرویی که هیچ کار مولدی انجام نمی دهد و برای محروم کردن و بازداشتن کارگران از زندگی آزادا آنها را برای هر جا و هر کاری لازم باشد با هر درجه از خشونت و اعمال زور آماده نگه داشته اند ، اما یک روز را برای بیان خواست و مطالبات کارگران از آنها دریغ می کنند.

این ها موضوعاتی مختص به زمان انتخابات نیست، حال این مسائل در گرو همکاری تمام زحمتکشان است که این سد را در مقابل خود می دانند، برای عبور از این سد و رسیدن به جامعه که حل مسائل آن فقط به رئیس جمهور و مجلس محول نشده است باید کوشید. سعادت عمومی در گرو دخالت گری و همکاری عمومی است و نگذاریم دیگران برای ما تصمیم بگیرند. خودمان باید ابتکار عمل را بدست بگیریم.

سندیکای کارگران شرکت واحد

اتوبوسرانی تهران و حومه

۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۸